

Nr 50.

Av herr **Neiglick**, *angående löneförbättring för krigsdomare m. fl.*

Enligt det vid statsverkspropositionen fogade utdrag av statsrådsprotokollet framhåller chefen för justitiedepartementet vid frågan om fastställande av avlöningarne för den civila personalen vid regements- och stationskrigsrätterna, att av 1916 års statistiska siffror otvetydigt framgår, att arbetsmängden även vid normala förhållanden kan förväntas bli avsevärt större än man vid bestämmandet av avlöningen haft anledning antaga och att följaktligen denna avlöning, åtminstone i de flesta fall, icke kan anses stå i rimlig proportion till arbetet.

Mot detta uttalande är visserligen icke något att erinra, men det bör tilläggas, att de åberopade, vid statsverkspropositionen i särskilda tabeller återgivna siffrorna icke angiva hela arbetsbördan vid krigsrätterna, enär desamma av handlagda mål upptaga endast »brottmål» men icke de s. k. »undersökningsmålen», vilka utgöra ett icke obetydligt antal vid de flesta krigsrätter. Vid två av mig kända fall skulle, därest dessa mål medräknats, de i tabellerna angivna siffrorna hava utökats med c:a 30 procent, och förhållandet torde vara likartat vid övriga krigsrätter. Icke heller lämnar statistiken något tillfredsställande materiel för bedömande av auditörernas och krigsfiskalernas arbeten utanför krigsrättssammanträdena — t. ex. med uppsättande av konceptprotokollen, kollationering och ordnande av protokollsutdrag, överläggningar med truppförbandscheferna, granskning av kontrakt och handlingar, avgivande av de allt mera betungande, mångfaldiga statistiska uppgifterna, inkallandet av parter och vittnen o. s. v. Det ligger i sakens natur, att dessa göromål kräva en avsevärd tid och i hög grad giva stöd åt den av chefen för justitiedepartementet uttalade uppfattningen om avlöningens oskäligena knapphet.

Man skulle vid sådant förhållande kunnat hoppas, att Kungl. Maj:t ansett sig böra framlägga förslag till en verklig reglering av den hit hörande personalens löneförhållanden.

Så har emellertid icke skett, och Kungl. Maj:t har, uppenbarligen av skäl att den vunna erfarenheten ansetts otillräcklig såsom grundval för en reglering, inskränkt sig till att hos riksdagen begära anslag för avhjälpande av endast de mest skriande orimligheterna.

Att motionsvis framföra förslag till en tillfredsställande löneroglering torde under dessa omständigheter vara hopplöst, och den civila personalen vid krigsdomstolarne får ta ställning till de två alternativ som föreligga: att invänta den ovissa tidpunkt, då statsmakterna kunna finna tillräckliga erfarenhetsbevis för en löneroglering vara för handen eller att söka befrielse från sina uppdrag.

Däremot tillåter jag mig att, under åberopande av vad de respektive sammanslutningarna av tjänstemän i underdåniga framställningar till Kungl. Maj:t anfört, hemställa om bifall till vissa delar av dessa framställningar ävensom av vissa partiella löneförbättringar för vinnande av större enhetlighet i de nu rådande tillfälliga avlöningsförhållandena än vad Kungl. Maj:ts förslag synes innebära.

Billigheten torde fordra att samtliga till den militära jurisdiktionen hörande befattningshavare och krigsfiskaler komma i åtnjutande av semester i enlighet med därom gjorda framställningar utan avstående av avlöning. Då dylik befattningshavare, som åtnjuter semester i annan innehavande tjänst, icke lär vilja avstå från denna ledighet, synes det obilligt, att han för begagnande av densamma skall nödgas förlora sin avlöning i nu förevarande statstjänst.

Likaledes synes det icke kunna begäras, att innehavaren av den lågt avlönade auditörsbefattningen, med vilken icke följa några som helst sportler, skall vara skyldig att själv vidkännas kostnaderna för materiel till protokollen, kostnaderna för utskrift av desamma, vilka skola tillhandahållas parterna utan avgift, alla expeditionskostnader i övrigt, resekostnader inom förläggningssorten, i vissa fall till och med emellan olika orter för sammanträdens hållande o. s. v.; allt kostnader som i andra fall uppvägas av sportler eller bestridas av staten. Då det ifrågasatta expensbidraget är begränsat till 75 kronor för varje truppförband, synes, därest anspråket i sig självt anses berättigat, någon invändning mot beloppet icke böra ifrågakomma.

Slutligen har jag icke kunnat underlåta finna det anmärkningsvärt, att den av Kungl. Maj:t föreslagna förhöjda avlöningen åt de tre krigsdomarne vid Västernorrlands regemente och Norrlands trängkår, vid Jämtlands fältjägerregemente och Norrlands artilleriregemente samt vid Västerbottens regemente och Norrlands dragonregemente begränsats till 1,000 kronor för vardera, då krigsdomaren vid andra regementen,

vid vilka enligt åberopade tabellen handlagts motsvarande eller väsentligen lägre antal brottmål, åtnjuta avlöning med åtminstone 1,200 kronor. Den omständigheten, att dessa sistnämnda domare i något fall tjänstgöra vid ett flertal truppförband, torde icke få tillmätas allt för stor betydelse, då dessa äro förlagda i samma stad. Det synes därför rättvist och billigt, att nämnda tre krigsdomares avlöning fastställas till 1,200 kronor för vardera. Av enahanda anledning synes avlöningen för krigsdomaren vid Norrbottens regemente, Boden—Karlsborgs artilleriregemente (utom Karlsborgsavdelningen) och Bodens ingenjörskår böra fastställas till 1,800 kronor i stället för av Kungl. Maj:t ifrågasatta 1,600 kronor.

Samma synpunkter torde ifråga om auditörerna tala för att avlöningen för auditören vid Vaxholms grenadiärregemente höjes till 1,800 kronor och avlöningen för auditören vid Norrlands dragonregemente till 1,600 kronor.

Slutligen synes intet skäl föreligga att fastställa avlöningen för krigsfiskalen vid Bohusläns regemente med dess stora antal krigsmål till blott 500 kronor, utan torde densamma, i jämförelse med den för andra krigsfiskaler föreslagna avlöningen, bestämmas till åtminstone 600 kronor.

Jag tillåter mig alltså hemställa, att riksdagen måtte besluta:

att ordinarie krigsdomare och auditörer må under år 1918 åtnjuta semester under 45 dagar utan avstående av avlöning och att för sådant ändamål på extra stat för år 1918 anvisa ett förslagsanslag av 11,662 kronor 50 öre;

att krigsfiskalerna må under år 1918 åtnjuta semester under 30 dagar och att för sådant ändamål på extra stat för år 1918 anvisa ett förslagsanslag av 1,950 kronor;

att auditör må för varje truppförband, vid vilket han är anställd, under år 1918 uppbära ett expensbidrag av 75 kronor och att för sådant ändamål på extra stat för år 1918 anvisa ett förslagsanslag av 4,725 kronor;

att avlöningarne för nedannämnda befattningshavare måtte för tiden från och med den 1 juli 1917 till och med den 31 december 1918 fastställas till följande belopp:

krigsdomaren vid Västernorrlands regemente och Norrlands trängkår	1,200	kr.
» » Jämtlands fältjägarere- gemente och Norrlands artilleriregemente	1,200	»
» » Västerbottens regemente och Norrlands dragonre- gemente	1,200	»
» » Norrbottens regemente, Boden—Karlsborgs artill- eriregemente (med un- dantag av Karlsborgs- detachmentet) och Bo- dens ingenjörkår.....	1,800	»
auditören vid Vaxholms grenadiärregemente	1,800	»
» » Norrlands dragonregemente ...	1,600	»
krigsfiskalen vid Bohusläns regemente	600	»

och att i anledning härav höja det av Kungl. Maj:t på extra stat för år 1918 till avlöningar av civil personal vid regements- och stationskrigsrätterna begärda förslagsanslaget med 1,915 kronor med rätt för Kungl. Maj:t att därav till avlöning åt nämnda personal under år 1917 använda 650 kronor.

Stockholm den 26 januari 1917.

Sixten Neiglick.